

William Mastrosimon

«BANG BANG YOU'RE DEAD»

(перекл. Вишневського А.М.)

Вільям Мастросімон

Піф-Паф, Ти – Мрець!

(Абсолютна тиша. Темінь. Голос у мороці. Поступово ліхтар досліджує сцену, і, рухаючись, врешті знаходить Джоша, який спить на тюремному ліжку. Джош зіскакує на ноги)

ДЖОШ

Хто там? Що це? Хто там?

(Майкл тримає ліхтар під підборіддям так, щоб він освітлював лише його обличчя)

МАЙКЛ

Чому мене?

ДЖОШ

Що? Що це?

МАЙКЛ

Ми разом грали у футбол. На полі ти наводив жах. Тебе не можна було зупинити.

ДЖОШ

Боротьба за існування, хлопче.

МАЙКЛ

І ти був лише новачком. Ти не міг стати капітаном команди у старшій для тебе групі. Чому ти убив мене? Я ніколи не травмував тебе.

ДЖОШ

Це було прикольніше, ніж мочити усяких придурків у комп'ютері.

(Ліхтар Майкла вимикається. Кейті тримає її ліхтар під підборіддям)

КЕЙТІ

Чому мене, Джош?

ДЖОШ

А чому ні? Світ бореться з перенаселенням. Я хотів зробити мій вклад.

КЕЙТІ

Я тобі подобалась.

ДЖОШ

Колись.

КЕЙТІ

Навіщо тобі моя смерть?

ДЖОШ

Просто відчуй це, добре? Тепер ти щаслива?

(Ліхтар Кейті вимикається. Мет тримає свій під підборіддям.)

МЕТ

Чому мене?

ДЖОШ

Що?

МЕТ

Чому мене? Я навіть не знаю тебе.

ДЖОШ

Ти опинився не у тому місці і не в той час.

(Ліхтар Мета вимикається. Джессі тримає свій під підборіддям.)

ДЖЕССИ

Чому мене?

ДЖОШ

А чому б і ні? Кожен коли-небудь помре. Може досить?.

(Ліхтар Джессі вимикається. Джош знову лягає на ліжку. Емілі нахиляється над ним, тримаючи ліхтар під підборіддям. Джош здивований піднімається.)

ЕМІЛІ

Чому мене, Джош? Ми мешкали на тій самій вулиці. Ми разом робили пиріжки із бруду, коли були маленькими дітьми. Я вчила тебе, як надувати бульки з жувальної гумки. Я ходила на твої дні народження, ти – відвідував мої. Коли тобі було одинадцять, ти дозволяв мені грати у війну з тобою та іншими хлопцями, тому що тобі подобалось, як я помирала.

(П'ятеро мертвих наслідують імпровізовану гру у війну десятирічних дітей, використовуючи пальці замість зброї і вигукуючи звуки пострілів. Вони бігають колами у темряві, світло їхніх ліхтарів скаче туди-сюди, перехрещується, вишукуючи ворога. Вони кричать "бах, бах, ти вбитий", ("піф, паф" та інші варіанти). Врешті Емілі "вбиває" Кейті та Мета, які падають додолу. Майкл стріляє у Джессі, яка теж падає. Майкл та Емілі одночасно стріляють один в одного. Майкл падає і "вмирає" одразу, а Емілі – дуже драматично, щось вигукуючи, б'ючись об підлогу).

ЕМІЛІ (лежачи на підлозі)

Сподіваюсь, я не розчарувала тебе цього ранку. Сподіваюсь, я вмерла лише для тебе.

ДЖОШ

Ти не повинна була падати на мене і заляпувати кров'ю.

ЕМІЛІ

Хочеш побачити це знову? – Ну, давай. Стріляй у мене ще раз.

(Джош "стріляє" у неї. Вона знову вмирає дуже драматично.)

ДЖОШ

Люблю це відчуття.

АКТОР 2

Люблю

АКТОР 4

Обожнюю

АКТОР 5

Шаленію

АКТОР 2

Ти повинен стискати пістолет у своїй руці

(Хор повторює слово "рука")

ДЖОШ

Завжди мріяв бути десантником, якого скидають у тилу ворога... з тих пір, коли відчув, що означає стискати...

АКТОР 4

Ручку пістолета.

АКТОР 5

Водного пістолета.

АКТОР 2

Пневматичного пістолета.

АКТОР 4

Газового пістолета

АКТОР 5

Пістолета

ДЖОШ

Дванадцятого калібру

АКТОР 2

22.

АКТОР 4

38.

АКТОР 5

45.

ДЖОШ

Пістолет змушує тебе відчутти себе справді живим.

(Хор відкликається луною "живим")

АКТОР 2

Повага.

АКТОР 4

Стеж за цим!

АКТОР 5

Геть з дороги!

ДЖОШ

Ніхто не зачепить тебе.

АКТОР 2

Якщо ти маєш зброю-

ДЖОШ

Ніхто не дражнить тебе.

АКТОР 4

Якщо маєш зброю...

ДЖОШ

Ти можеш звернутися до будь-кого.

АКТОР 5

Будь-кого

АКТОР 2

Чемпіона з боротьби

АКТОР 4

Команди чемпіонів з боротьби

АКТОР 5

Брудних покидьків

АКТОР 2

Цілої банди

ДЖОШ

Якщо ти маєш зброю, люди вічливо розмовляють з тобою

АКТОР 4

Якщо маєш зброю...

ДЖОШ

Люди дивляться, ніби ти якась Дуже Важлива Персона

(Хор відкликається луною "Дуже Важлива Персона")

АКТОР 5

Наштовхнувшись на тебе, вони кажуть "Вибачте мені"

ДЖОШ

Ти ходиш інакше

АКТОР 2

Якщо маєш зброю

ДЖОШ

Говориш інакше

АКТОР 4

Якщо маєш зброю

ДЖОШ

Думаєш інакше

АКТОР 5

Якщо маєш зброю

ДЖОШ

Це так кл-л-ласно!

АКТОР 2

Якщо ти маєш зброю

(Хор голосно повторює "зброя...")

АКТОР 4

Це - "твоя перевага".

АКТОР 5

Тримаю

АКТОР 2

Стискаю

АКТОР 4

Б'ю

АКТОР 5

Усе разом

(Хор відзивається луною "разом")

ДЖОШ

Мені подобається це відчуття!

АКТОР 2

Ви не маєте шансів...

АКТОР 4

Повага!

АКТОР 5

Стеж за цим!

АКТОР 2

Геть з дороги!

АКТОР 4

Ти можеш стати, ким захочеш...

ДЖОШ

Тому що зброя у твоїй руці - це філософ.

(Актор 1 та Актор 3 висвітлюються як батьки Джоша. Мерці направляють свої ліхтарі на батьків, коли ті входять)

АКТОР 3 (ЯК МАТИ ДЖОША)

Джоше, ми не можемо купити тобі рушницю

ДЖОШ

Мамо, вислухай мене?

АКТОР 1 (ЯК ТАТО ДЖОША)

Спочатку ми повинні були купити комп'ютер, тоді кожна нову гру, згодом сканер

ДЖОШ

Для школи, тато

АКТОР 3 (ЯК МАТИ ДЖОША)

Тоді "мобілку", пристрій звукової сигналізації і найстильніші кросівки кожні три місяці...

АКТОР 1 (ЯК ТАТО ДЖОША)

Ти повинен був мати кожен компакт-диск, який почув по радіо.

АКТОР 3 (ЯК МАТИ ДЖОША)

На дорогий гірський велосипед ти сідав тричі.

АКТОР 1 (ЯК ТАТО ДЖОША)

Дошка для сноуборду. Ти навіть ні разу не спробував. І тепер рушниця? Будь ласка...

ДЖОШ

Дідусь хоче взяти мене на полювання.

АКТОР 3 (ЯК МАТИ ДЖОША)

Я - категорично проти.

ДЖОШ

Дідусь - мисливець. Тобі, напевно, всеодно, що думає твій батько?

АКТОР 1 (ЯК ТАТО ДЖОША)

Звичайно ні.

ДЖОШ

Тоді я повинен отримати рушницю, правильно?

7._

АКТОР 3 (ЯК МАТИ ДЖОША)

Шкода тільки, що ти не настільки вимогливо ставишся до успішності у школі, як до свого бажання мати рушницю

ДЖОШ

Ви змінюєте тему

АКТОР 1 (ЯК ТАТО ДЖОША)

Ти маєш високі показники I.Q. Твої “добре” і “погано” могли б перетворитися на “відмінно”.

ДЖОШ

Залиште у спокої моє I.Q.?

АКТОР 3 (ЯК ТАТО ДЖОША)

Ми могли б відчутти себе інакше, якби ти застосував увесь свій потенціал.

ДЖОШ

Добре, ви купуєте мені рушницю, і я принесу наступний табель лише з відмінними оцінками. Гаразд?

АКТОР 3 (ЯК МАТИ ДЖОША)

Ми поговоримо про рушницю, коли побачимо відмінний табель.

ДЖОШ

Ви навіть не довіряєте мені

АКТОР 3 (ЯК МАТИ ДЖОША)

Джоше, ти ж знаєш, що це – не так.

ДЖОШ

Якщо ви довіряєте мені, то купите рушницю зараз.

АКТОР 1 (ЯК ТАТО ДЖОША)

Коли ти принесеш відмінні оцінки, ми обговоримо це.

ДЖОШ

Сезон полювання скінчиться перш, ніж я зможу принести вам табель. Отже, я повинен чекати цілий рік!

АКТОР 1 (ЯК ТАТО ДЖОША)

Ти повинен навчитися терпіти.

ДЖОШ

“Полювання вчить терпінню”, - казав Дідусь. Та що він знає?! Він – лише твій батько. Усе, що я хочу, це провести певний час з дідусем і послухати його історії про те, як він ріс. Хоча б трішки навчитися відповідальності. Навчитися поваги до вогнепальної зброї. Невже це погано?

АКТОР 1 (ЯК ТАТО ДЖОША)

Ні, Джоше. Просто нам буде незатишно зі зброєю.

ДЖОШ

Якби я хотів, - міг би дістати зброю в школі за 50 доларів.

АКТОР 3 (ЯК МАТИ ДЖОША)

Як?

ДЖОШ

Просто. Я знаю дитину, яка вкрала зброю у свого батька. Але я не купую, тому що це було б неправильно. І ось що я отримую за свою стриманість?

АКТОР 3 (ЯК МАТИ ДЖОША)

Можливо, він заслуговує на рушницю, як винагороду за відвертість.

АКТОР 1 (ЯК ТАТО ДЖОША)

А можливо ти не повинна йти на поступки кожного разу, коли у Джоша починається істерика.

АКТОР 3 (ЯК МАТИ ДЖОША)

А як щодо електрогітари, яку він отримав від тебе, коли погрожував вискочити з вікна?

АКТОР 1 (ЯК ТАТО ДЖОША)

Принаймні він проявив інтерес до музики.

АКТОР 3 (ЯК МАТИ ДЖОША)

Так, і тепер цей інтерес збирає пил у туалеті.

(Актори 1 и 3, сперечаючись, виходять.)

ДЖОШ

Розділай і владарюй. Кожен раз спрацьовує. Тому не треба звинувачувати мене. Звинувачуйте моїх рідних, добре? Їм не слід було купувати мені зброю.

ЕМІЛІ

Ти все ще не відповів на моє запитання. Чому я? Чому ти вбив мене?

ДЖОШ

Це – звичайна математика. Моя рушниця 5-тизарядна. П'ять куль, п'ять людей. Досконало.

МАЙКЛ

Куля, що вбила мене, влучила також в серця моїх батьків.

КЕЙТІ

Влучила в серця моїх братів і сестер

МЕТ

Влучила у серця моїх друзів.

ДЖЕСІ

Влучила в серця батьків, що посилають своїх дітей до школи.

ЕМІЛІ

Лише п'ять куль поранили сотні сердець.

МАЙКЛ

Тисячі.

КЕЙТІ

Рани, які стікають кров'ю.

МЕТ

Рани, які плачуть.

ДЖЕСІ

Рани, які ніколи не загояться.

ЕМІЛІ

Рани, які ніколи не загояться.

УСІ

Тисячі!

ДЖОШ

Дайте мені спокій.

(Джош лягає, щоб знову заснути. Емілі стягує з нього ковдру.)

ЕМІЛІ

Це – не відповідь, Джош.

МАЙКЛ

І це - не справедливо.

КЕЙТІ

Не справедливо.

МЕТ

Взагалі не справедливо.

ДЖЕСІ

Наші тіла лежать у трунах.

ЕМІЛІ

У той час, як ти дихаєш свіжим повітрям.

ДЖОШ

Погляньте на це з іншого боку: вам дісталось невеличке зручне місце без сплати оренди.

МАЙКЛ

Це - не справедливо.

КЕЙТІ

Не справедливо.

МЕТ

Зовсім не справедливо.

ДЖЕССИ

Те, що ми знаходимось під землею...

ЕМІЛІ

І тебе це навіть не хвилює.

ДЖОШ

Знаєте, що не справедливо? Якийсь покидьок підскочив до мене перш, ніж я зміг перезарядити. А то б я ще більше тіл зробив історією.

МАЙКЛ

Ми вимагаємо чесної відповіді, Джош. Чому? Чому ти вбив нас?

ДЖОШ

Я розважався.

(Покійники стають у коло і штовхають Джоша одне одному як м'ячик.)

КЕЙТІ

Ти не усвідомлюєш того, що сталося.

МЕТ

Ми будемо завжди з тобою.

ДЖЕССИ

З одного боку.

ЕМІЛІ

З іншого

МАЙКЛ

У твоєму обличчі.

КЕЙТІ

Під твоєю шкірою

МЕТ

Доки ти не скажеш нам, чому?

ДЖЕССИ

Чому?

ЕМІЛІ

Чому ти вбив нас?

ДЖОШ

Залиште мене у спокої.

МАЙКЛ

Ми будемо розривати тебе.

КЕЙТІ

Розчавлювати, наче хробака.

МЕТ

Виривати твоє серце

ДЖЕСІ

Але лише спочатку

МАЙКЛ

Доки ти не скажеш нам чому.

ЕМІЛІ

Чому?

МАЙКЛ

Чому мене?

КЕЙТІ

Чому будь-кого?

МЕТ

Чому?

ДЖЕСІ

Чому?

ЕМІЛІ

Чому ти вбив нас?

ДЖОШ

Тому, що не було нічого гарного по телевізору.

МАЙКЛ

Ми зробимо усе, що завгодно, сьогодні увечері.

КЕЙТІ

Чого б це не було варте.

МЕТ

Щоб зламати тебе.

ДЖЕСІ

Доки ти не поселишся у пеклі

ЕМІЛІ

Без любові.

МАЙКЛ

Без добра.

КЕЙТІ

Без щастя.

МЕТ

Сам. У чотирьох стінах.

ДЖЕСІ

У клітці. Без надії на порятунок

ЕМІЛІ

Доки не звільнишся

МАЙКЛ

Доки не зупинишся

КЕЙТІ

Зламаєшся

МЕТ

Змучений, старіючий.

ДЖЕСІ

У шрамах

МАЙКЛ

Шрамах на тілі і в душі.

КЕЙТІ

Самотній

МЕТ

Втрачаючи надію

ДЖЕСІ

Втрачаючи розум

ЕМІЛІ

Вмираючи

ДЖОШ (Сміється)

Адвокати мене визволять

МАЙКЛ

Якщо ти витримаєш

ДЖОШ (до себе)

Зачекайте.

МАЙКЛ

Відчуваєш, як твоя клітка стискається?

КЕЙТІ

Відчуваєш, як рухаються стіни?

МЕТ

Тиснуть на думки?

ДЖЕССИ

В'їдаються у мозок?

ЕМІЛІ

Як їде твій дах?

МАЙКЛ

Шкодуєш, що не можеш вбити нас зараз?

КЕЙТІ

Ці шість на вісім метрів стануть твоєю труною.

МЕТ

Ніхто не почує.

ДЖЕССИ

Твого крику і плачу.

ЕМІЛІ

Чому? Чому? Чому ти вбив нас?

ДЖОШ

Вам не вдасться дістати мене. Ви - мертві.

МАЙКЛ

Ми вимагаємо відповідей, Джоше.

КЕЙТІ

Нам потрібні деякі відповіді сьогодні увечері, Джоше.

МЕТ

Ми хочемо почути правду.

ДЖЕССІ

Усю правду.

ЕМІЛІ

І лише правду.

ДЖОШ

Поліцейський сказав, що я маю право не відповідати на запитання. Усе, що я скажу, буде використано проти мене у суді. Це – закон.

(Бій барабана. Покійники перевертають догори ногами коробки, перетворюючи їх таким чином на лави суддів, ставлячи кришку вертикально. Актор 2 стає позаду і вдаряє молоточком. (Оскільки сцена суду - лише фантазія, то це повинно гратися прискорено, без пауз, щоб жахливий суд Джоша було закінчено протягом якихось хвилин.)

АКТОР 2 (СУДДЯ)

Суд надає слово прокурору.

АКТОР 4 (ПРОКУРОР)

Ваша Честь, панове присяжні: сім мертвих тіл. Безліч свідків. Як ми можемо оцінити усе це?

АКТОР 2 (СУДДЯ)

Слово надається адвокату.

АКТОР 1 (АДВОКАТ)

Джош був чудовим здібним учнем, гарним сином. Можливе лише одне пояснення – тимчасове божевілля.

АКТОР 4 (ПРОКУРОР)

Я викликаю свідків!

АКТОР 3 (СВІДОК)

У п'ять років Джош відривав крильця метеликам і списував під час уроку англійської.

АКТОР 2 (СУДДЯ)

Тепер суд заслухає заключні заяви.

АКТОР 4 (ПРОКУРОР)

Я впевнений, тут усе зрозуміло. Тепер у журі важкий вибір: електричний стілець чи смертельна ін'єкція.

АКТОР 1 (АДВОКАТ)

Панове присяжні, він - лише дитина. Тому прошу Вас помістити Джоша у психіатричну клініку.

ДЖОШ

Я - не псих, адже це мої батьки змушували мене принижуватися. Я знав, що робив!

АКТОР 2 (СУДДЯ)

Панове присяжні, вирок готовий?

АКТОР 5 (КАК ЖЮРИ FOREWOMAN)

Так, Ваша Честь. Довічне ув'язнення без надії...

ДЖОШ

Надії на що?

АКТОР 5 (ЯК ГОЛОВА ПРИСЯЖНИХ)

Без надії на щось добре.

(Удар. Світло змінюється. Хор виходить. Покійники і Джош залишаються.)

МАЙКЛ

Ти ніколи не здійсниш свої мрії.

КЕЙТІ

Ніколи не скочиш з парашутом.

МЕТ

Ніколи не поплаваєш з аквалангом біля Австралії.

ДЖЕССІ

Ніколи не спустишся у кратер вулкана.

ЕМІЛІ

Ніколи не літатимеш вертольотом.

МАЙКЛ

Ніколи не станеш спортивним коментатором.

КЕЙТІ

Ніколи знову не покатаєшся на лижах.

МЕТ

Ніколи більше побачиш прилив моря.

ДЖЕССИ

Ніколи не зустрінешся з людьми в Інтернеті.

ЕМІЛІ

Ніколи не визнаєш, ким би міг стати.

МАЙКЛ

Що б міг зробити

КЕЙТІ

Побачити

МЕТ

Створити

ДЖЕССИ

Зрозуміти

ЕМІЛІ

Кохати і бути коханим.

МАЙКЛ

Ніколи не пізнаєш щастя, яке належало тобі.

КЕЙТІ

Але весь час ставитимеш собі запитання.

МЕТ

І вони будуть з'їдати тебе.

ДЖЕССИ

З'їдати на сніданок.

ЕМІЛІ

З'їдати на вечерю.

МАЙКЛ

З'їдати на обід.

КЕЙТІ

У той час, як твої мрії сміятимуться з тебе

МЕТ

Сміятимуться

ДЖЕССИ

Реготатимуть

ЕМІЛІ

Сміятимуться, не зважаючи ні на що.

(Коробка приставлена до ліжка. Джош лягає, щоб спати на ковдрі.)

ДЖОШ

Кого це хвилює? Справа буде переглянута, коли я досягну 18-ти років.

Можливо, я вийду звідси вже у 21. Ви усі – лише поганий сон.

ЕМІЛІ

Іноді погані сни збуваються.

(Покійники загортають Джоша у ковдру, хапають його, кидають у труну-коробку. Опускають кришку. Чути удари ніг Джоша і лемент усередині. Вони повертають коробку на бік, відкривають кришку. Джош випадає, кричить і б'ється. Він дивитися на покійників інакше)

МАЙКЛ

Це те, що називається „бути під землею”.

КЕЙТІ

Темрява.

МЕТ

Ти - один.

ДЖЕССИ

Абсолютна тиша.

ЕМІЛІ

Ми справді хочемо почути відповіді на запитання, Джоше.

ДЖОШ

Які запитання?

МАЙКЛ

Про що ти думав?

КЕЙТІ

Що відчував?

МЕТ

Чому усміхався, коли убивав нас?

ДЖОШ

Я був вашим другом.

ДЖЕССІ

Невже це було так легко?

ЕМІЛІ

Ти думав про оленя, коли стріляв у мене?

(Джош здивований, що вони знають його думки. Зміна тону)

ДЖОШ

Оленя?

(Покійники хапають коробку і переміщують її в інший бік.)

МАЙКЛ

Ти розумієш, про що ми.

КЕЙТІ

Твоє перше полювання.

МЕТ

З дідусем.

ДЖОШ

Ви знаєте про це?

ДЖЕССІ

Ми знаємо усе про тебе.

ЕМІЛІ

Усі твої думки.

МАЙКЛ

Почуття.

КЕЙТІ

Спогади.

МЕТ

Мрії.

ДЖЕССИ

Ми знаємо усі твої найглибші, найтемніші таємниці.

ДЖОШ

Як? Як ви можете знати про усе це?

ЕМІЛІ

Ми - усі у твоїй голові.

ДЖОШ

Божевілля! Тоді розкажіть мені про той день. Розкажіть, що казав мій дідусь.

МАЙКЛ

Лише ти і дідусь у старій, червоній вантажівці.

(АКТОР 1, як Дідусь, сидить поруч із Джошем на коробці, що тепер стає вантажівкою.)

АКТОР 1 (ДІДУСЬ)

Поважай тварин. Не стріляй, якщо не впевнений. Роби це швидко і чисто. Інакше – тварина страждатиме.

ДЖОШ

Так.

КЕЙТІ

То була давня дорога у лісі. Ями, горби, пеньки...

ДЖЕССИ

Ви обидва підскакуєте на сидіннях. Ти не можеш дочекатися, щоб випробувати себе і рушницю.

ДЖОШ

Я переповнений відчуттями.

МАЙКЛ

Дідусь паркує вантажівку. Ви сидите у ній і чекаєте шести ранку.

КЕЙТІ

Чекаєш, щоб стріляти зі своєї рушниці.

АКТОР 1 (ДІДУСЬ)

Пішли, Джоше.

МЕТ

Виходите з вантажівки. Холодно. Твій подих тане у повітрі.

ДЖЕССИ

Дідусь спостерігає, як ти заряджаєш рушницю.

ЕМІЛІ

П'ять лискучих куль.

МАЙКЛ

Ти демонструєш йому, що рушниця на запобіжнику.

АКТОР 1 (ДІДУСЬ)

Ну що ж, хлопче. Ти станеш чоловіком вже до кінця дня.

КЕЙТІ

Дідусь плече тебе по спині.

МЕТ

Ви обидва підходите до лісу.

ДЖЕССИ

Бачите інших мисливців.

ЕМІЛІ

Усі вони – справжні чоловіки зі зброєю.

АКТОР 1 (ДІДУСЬ)

Тепер чекай тут. Уважно спостерігай. Я зажену твою ціль сюди.

МАЙКЛ

Ти сидиш на колоді протягом двох годин.

(Джош сідає на підлогу)

КЕЙТІ

Години на холодній, вологій колоді, вкритій мохом.

МЕТ

А так хотілося б бути під теплою ковдрою у ліжку.

ДЖЕССИ

Хотілося б їсти вівсянку, яку зранку пропонувала тобі мати.

ЕМІЛІ

А натомість сидиш і сьорбаєш носом.

МАЙКЛ

Пальці задерев'яніли.

КЕЙТІ

Ноги задерев'яніли.

МЕТ

У тебе з'являється нав'язлива думка:

ДЖОШ

Полювання почекає.

ДЖЕССІ

А ти трохи відпочинеш.

ЕМІЛІ

Подіраєш п'ять, десять, п'ятнадцять хвилин...

МАЙКЛ

Раптом щось розбудило тебе.

КЕЙТІ

Шелест сухого листя.

МЕТ

Ти не рухаєшся.

ДЖЕССІ

Шелест наближається.

ЕМІЛІ

І потім ти бачиш його.

МАЙКЛ

Олень.

КЕЙТІ

Усе на це вказує.

ДЖОШ

Наче у казці. Неймовірно.

МЕТ

Прекрасний.

ДЖЕССИ

Сильний.

ЕМІЛІ

Гордий.

МАЙКЛ

Величний.

КЕЙТІ

Ти забуваш, що це - полювання.

МЕТ

Ти захоплений його красою.

ДЖЕССИ

Безмежно захоплений його дикою красою.

ЕМІЛІ

Гарячий подих, що виривається з його розпечених легень, створює у повітрі привидів.

МАЙКЛ

І тоді ти помічаєш рушницю у своїй руці.

КЕЙТІ

Ти згадуєш, навіщо ти тут.

МЕТ

Вбивати.

ДЖЕССИ

Вбити прекрасного

ЕМІЛІ

Вбити сильного

МАЙКЛ

Вбити гордого

КЕЙТІ

Вбити величного оленя

МЕТ

Час збігав

ДЖЕССИ

Час, щоб стати справжнім чоловіком

ЕМІЛІ

Але десь глибоко всередині бринів сумнів, чи зможеш ти справді натиснути курок.

МАЙКЛ

Але ж ти повинен повернутися додому справжнім чоловіком.

22._

КЕЙТІ

Або залишатися хлопчиком, який грає у „піф-паф, ти – мертвий”.

ДЖОШ

Олень бачить мене. Застигає.

МЕТ

Серце виривається з твоїх грудей.

ДЖЕССИ

Ти піднімаєш рушницю.

(Пантоміма. ЗБРОЯ НІ В ЯКОМУ ВИГЛЯДІ НІКОЛИ НЕ ПОВИННА БУТИ ЧАСТИНОЮ РЕКВІЗИТУ ЦЬОЇ ВИСТАВИ)

ЕМІЛІ

Ніяк не можеш прицілитись

МАЙКЛ

Бо руки тремтять.

КЕЙТІ

Затримуєш дихання.

МЕТ

Перехрестя прицілу під плечем оленя.

ДЖЕССИ

Настав момент істини.

ЕМІЛІ

Але ж цей олень занадто гарний, щоб померти.

МАЙКЛ

Тому ти одягаєш маску.

КЕЙТІ

Маску, яка ховає твоє обличчя.

МЕТ

Обличчя, яке судомить від болю.

ДЖЕССІ

Болю, що гризе твоє серце.

ЕМІЛІ

Серце, до якого усім байдуже.

МАЙКЛ

Ти тиснеш на курок! Нічого не відбувається!

КЕЙТІ

Запобіжник!

МЕТ

Ти запанікував!

ДЖЕССІ

Ти різко відводиш запобіжник.

ЕМІЛІ

Олень розвертається і біжить, наче вітер.

МАЙКЛ

Ти прицілюєшся

УСІ ПОКІЙНИКИ

Бах!

(На кожному "Бах " - один гучний барабанний бій.)

КЕЙТІ

Перший постріл – мимо!

УСІ ПОКІЙНИКИ

Бах!

МЕТ

Другий постріл – мимо.

УСІ ПОКІЙНИКИ

Бах!

ДЖЕССИ

Третій постріл – мимо!

УСІ ПОКІЙНИКИ

Бах!

ЕМІЛІ

Четвертий постріл – мимо!

МАЙКЛ

Падаєш на одне коліно.

КЕЙТІ

Щоб взяти оленя у перехрестя прицілу.

МЕТ

Чудового.

ДЖЕССИ

Надзвичайного.

ЕМІЛІ

Гордого.

МАЙКЛ

Сильного.

КЕЙТІ

Усе, про що ти тільки мріяв

МЕТ

Але олень повинен померти, щоб ти став справжнім чоловіком

ДЖЕССИ

Повинен спливати кров'ю.

ЕМІЛІ

Повинен падати.

МАЙКЛ

Повинен вмерти.

КЕЙТІ

Отже, ти зможеш стати справжнім чоловіком.

УСІ ПОКІЙНИКИ

Бах!

(Заключний барабанний бій.)

МЕТ

Олень повільно опускається!

ДЖОШ

Так!

ДЖЕССИ

Ти мчиш через поле.

ЕМІЛІ

Очі твої та оленя зустрічаються.

МАЙКЛ

Ти бачиш у них своє відображення

(Легкий удар барабана)

КЕЙТІ

У страхітливій агонії

МЕТ

Безпомічний.

ДЖЕССИ

Його груди виштовхують кров, наче кетчуп

ЕМІЛІ

Він б'є повітря копитами, наче ще й досі біжить

МАЙКЛ

Він так жалібно скиглить, що змушує завмерти твоє серце

КЕЙТІ

Скигнить, наче він людина.

ДЖОШ

О-о-ох, справжній мужчина.

МЕТ

Ти шкодуєш, що це – не гра.

ДЖЕССИ

Гра.

ЕМІЛІ

Відеогра.

МАЙКЛ

Просто відмінити постріл.

КЕЙТІ

І почати знову.

МЕТ

Почати знову.

ДЖЕССИ

Почати знову і знову.

ЕМІЛІ

Тому що це – боляче, бачити...

МАЙКЛ

Прекрасного

КЕЙТІ

Надзвичайного

МЕТ

Гордого

ДЖЕССИ

Величного оленя, який вмирає на землі.

ЕМІЛІ

Ти спостерігаєш, як життя залишає його.

МАЙКЛ

Кров густа, наче кетчуп.

КЕЙТІ

Ти б хотів усе перемотати назад.

МЕТ

Забрати кулю.

ДЖЕССИ

Обернути кров.

ЕМІЛІ

Повернути оленю його королівську осанку.

МАЙКЛ

Віддати його гордість.

КЕЙТІ

Відновити його силу.

МЕТ

Зробити його ще величнішим.

ДЖЕССИ

Дозволити йому бути тим, ким він є, і бігати наче вітер.

ДЖОШ

Я думав, це – розвага. Не знав, на що це схоже. Будь ласка, не вмирай.

ЕМІЛІ

В повітрі тане останній подих оленя... Ти ледь стримуєшся, щоб не заплакати.

МАЙКЛ

Але чуєш шелест кроків по мертвому листю.

КЕЙТІ

З-за важких клубків туману виринає дідусь.

МЕТ

Він бачить твого вмираючого оленя.

ДЖЕССИ

Він дивиться на тебе так, як ніхто ніколи до цього не дивився.

ЕМІЛІ

Як на справжнього чоловіка.

МАЙКЛ

Як було обіцяно.

КЕЙТІ

Справжній чоловік до кінця дня.

МЕТ

Дідусь виймає фотоапарат.

АКТОР 1 (ДІДУСЬ)

Давай, Джоше. Невже ти не можеш посміхнутися у момент слави?

ДЖЕССИ

Ти зупиняєш сльози.

ЕМІЛІ

І позуєш перед фотоапаратом.

МАЙКЛ

Ти одягаєш на обличчя маску.

КЕЙТІ

Маску, що ховає твоє обличчя.

МЕТ

Обличчя, яке судомить від болю.

ДЖЕССИ

Болю, що гризе твоє серце

ЕМІЛІ

Серце, до якого усім байдуже

(АКТОР 1, ДІДУСЬ, бере фотокартку з полароїда, віддає Джошу.)

МАЙКЛ

Тепер ти маєш доказ того, ким ти є.

ДЖЕССИ

Ти носиш знімок усюди.

(Покійники відносять коробку на її попереднє місце.)

ЕМІЛІ

Ти хочеш, щоб світ бачив тебе і твого оленя.

КЕЙТІ

Ти вмираєш від бажання розповісти цю історію.

МЕТ

Історію про те, як ти розібрав оленя на шматки.

ДЖЕССІ

Як ти забрав його велич.

ЕМІЛІ

Гордість.

КЕЙТІ

Узяв його силу.

МЕТ

І зробив це частиною себе.

ДЖЕССІ

Частиною своєї маски.

ЕМІЛІ

Дитина, про яку ніхто нічого не знав.

(Ліхтарі на КЕЙТІ, яка щось пише у записній книжці. Входить Джош.)

ДЖОШ

Привіт, Кейті.

КЕЙТІ

Привіт.

ДЖОШ

Текст твоєї промови до класу?

(вона повертається до роботи)

Здогадайся, про що написав я.

(протягує їй знімок)

Оленя я вбив на минулих вихідних. Послухай, це було справді круто. Що скажеш?

КЕЙТІ

Як щодо того, аби дехто звалив звідси.

ДЖОШ

Ти натякаєш на мене?

КЕЙТІ

А що б ти сказав, наприклад, якщо твій друг пропонує тобі зустрітися в алеї і обіцяє разом піти у кіно. Але замість цього він йде на полювання.

ДЖОШ

Облиш, Кейті. Ми можемо виправити це на наступних вихідних.

КЕЙТІ

Я думаю, що нам більше не варто бачитись.

ДЖОШ

Хіба ти не можеш дати мені другий шанс?

КЕЙТІ

Зараз я закохана в іншого.

ДЖОШ

Хто він?

КЕЙТІ

Яка тобі різниця?

ДЖОШ

Тільки скажи мені, хто він?

КЕЙТІ

Це – неважливо.

ДЖОШ

Важливо для мене.

КЕЙТІ

Віриш чи ні, але є люди, що сприймають мене такою, якою я є.

(Заходить Майкл.)

МАЙКЛ

Вибач, я спізнився. Привіт, Джоше.

ДЖОШ

Він? Це – він? Я думав, ми – друзі?

МАЙКЛ

Ми – друзі.

ДЖОШ

Той друг, що намагається відбити мою дівчину.

КЕЙТІ

Я – не твоя.

МАЙКЛ

Ніхто не відбивав, Джош.

КЕЙТІ

Здається, нам краще піти?

(Джош намагається штовхнути Майкла, але той його відштовхує і Джош падає на землю. Навколо лунає гучний сміх Очевидців. Кейті та Майкл виходять, взявшись за руки. Ліхтарі – на Джоша. Голоси у темряві. Лунає постійний чіткий стук барабана на кожного очевидця.)

АКТОР 1/ОЧЕВИДЕЦЬ

Чули про Джоша?

АКТОР 2/ОЧЕВИДЕЦЬ

Ні, а що з ним?

АКТОР 3/ОЧЕВИДЕЦЬ

Він убив оленя.

АКТОР 4/ОЧЕВИДЕЦЬ

Ні, справді. Він постійно ходить увесь такий хмурий і лихий.

АКТОР 5/ОЧЕВИДЕЦЬ

Це ще слабо сказано.

АКТОР 1/ОЧЕВИДЕЦЬ

А що сталося?

АКТОР 2/ОЧЕВИДЕЦЬ

Кейті кинула його через Майкла.

АКТОР 3/ОЧЕВИДЕЦЬ

Стоп! І як же Джош сприйняв це?

АКТОР 4/ОЧЕВИДЕЦЬ

Ніби йому байдуже.

(Далі Очевидці постійно перебивають одне одного у такому порядку:

АКТОР 5 починає, "цікаво... ". Далі – репліка АКТОРа 1 "Що? Джош... " Потім – репліки АКТОРа 2, " Що?..." і так далі по порядку до "Ну й брехло", яке повинно прозвучати повністю.)

АКТОР 5/ОЧЕВИДЕЦЬ

Цікаво, чи справді вбивав він оленя.

АКТОР 1/ОЧЕВИДЕЦЬ

Що? Джош не стріляв в оленя?

АКТОР 2/ОЧЕВИДЕЦЬ

Невже? То знімок - фальшивка?

АКТОР 3/ОЧЕВИДЕЦЬ

Яка фальшивка?

АКТОР 4/ОЧЕВИДЕЦЬ

Знімок - фальшивка!

АКТОР 5/ОЧЕВИДЕЦЬ

Джош ніколи не стріляв в оленя?

АКТОР 1/ОЧЕВИДЕЦЬ

Я думаю, він стріляв у бика.

АКТОР 2/ОЧЕВИДЕЦЬ

Ну й брехло!

(Голоси у темряві продовжують сміятися.)

ДЖОШ

Кожна дитина у школі сміється наді мною.

МАЙКЛ

Тому ти надягаєш на обличчя маску.

МАЙКЛ

Ти одягаєш на обличчя маску.

КЕЙТІ

Маску, що ховає твоє обличчя.

МЕТ

Обличчя, яке судомить від болю.

ДЖЕССИ

Болю, що гризе твоє серце

ЕМІЛІ

Серце, до якого усім байдуже

(Чути зловтішний регіт)

ДЖОШ

Колись, комусь доведеться бути готовим до того, що він сміється востаннє.

(Усі регочуть. Пантоміма Джоша, який заряджає рушницю, цілиться у насмішників, стріляє тричі, кожен постріл вирізняється неритмічним барабанным боєм. Сміх різко зупиняється після того, як лунає третій постріл. Мерці висвітлюють своїми ліхтарями Джоша. Барабан замовк.)

МАЙКЛ

Кого ти вбиваєш, Джоше?

ДЖОШ

Ти бачиш, як хтось стікає кров'ю?

КЕЙТІ

Кого ти вбиваєш у своїй уяві?

ДЖОШ

Нікого. Будь-кого. Кожного.

МЕТ

Ти знову прокручуєш в уяві свої улюблені кадри?

ДЖОШ

Які кадри?

ДЖЕССИ

Твої улюблені кадри.

ДЖОШ

Звідки ви знаєте, які кадри - мої улюблені?

ЕМІЛІ

Кадри, які змушують біль піти геть.

ДЖОШ

Як це, піти геть?

МАЙКЛ

Дитина повертається до школи із дробовиком.

ДЖОШ

І?

КЕЙТІ

Вбиває усіх дітей, які драгували його протягом дня.

ДЖОШ

Замовкни.

МЕТ

Вбиває також вчителя.

ДЖОШ

Залиште мене.

ДЖЕССІ

Чому ти пішов з спортзалу?

ДЖОШ

Можливо, я повинен був дещо зробити.

ЕМІЛІ

Наприклад, просковзнути крізь порожній коридор?

МАЙКЛ

Наприклад, непомітно дістатися порожньої класної кімнати?

(Джош використовує четвертину стіни як дошку. Ніби пише по ній крейдою.)

КЕЙТІ

Що ти пишеш на дошці?

ДЖОШ

(пише і одночасно промовляє:)

"Кожен... у... цьому... класі... зустрине... смерть"

МЕТ

Тобі подобається залякувати?

ДЖОШ

Це – лише жарт.

ДЖЕССИ

Однак, нікому не було смішно.

ДЖОШ

Мені! А вони більше ніколи не засміються.

ЕМІЛІ

А як тобі сподобалась поліція, що приїхала на виклик?

ДЖОШ

Більше, ніж вам здається!

(Короткий стук барабану. Звучить поліцейська сирена, її червоне світло час-від-часу заповнює сцену. Джош сміється.)

АКТОР 5 (ПОЛІЦЕЙСЬКИЙ)

Гаразд, я хочу, щоб кожен став біля своєї шафки. Це твоя шафка?

ДЖОШ

Так, офіцере.

АКТОР 5 (ПОЛІЦЕЙСЬКИЙ)

Ти знаєш щось про напис на дошці?

ДЖОШ

Ні, офіцере.

АКТОР 5 (ПОЛІЦЕЙСЬКИЙ)

Ти упевнений?

ДЖОШ

Цілком.

АКТОР 5 (ПОЛІЦЕЙСЬКИЙ)

Ти бачив, щоб хтось входив у клас або виходив з нього?

ДЖОШ

Ні.

АКТОР 5 (ПОЛЩЕЙСЬКИЙ)

Де ти був, коли на дошці з'явився цей напис?

ДЖОШ

Офіцере, хіба я можу знати, коли на цій дошці з'явився напис?

АКТОР 5 (ПОЛЩЕЙСЬКИЙ)

Повідомте нам, коли вам стане щось відомо.

(Ліхтарі освітлюють Джоша, який регоче. Голоси у темряві. Барабанний бій, коли з'являються очевидці.)

АКТОР 1/ОЧЕВИДЕЦЬ

Давайте звернемось до дирекції школи.

АКТОР 2/ОЧЕВИДЕЦЬ

Навіщо?

АКТОР 3/ОЧЕВИДЕЦЬ

Можливо, вони знають, хто це зробив.

АКТОР 5/ОЧЕВИДЕЦЬ

Я нічого не чув.

АКТОР 1/ОЧЕВИДЕЦЬ

А можливо, вони просто хочуть зібрати усіх в актовій залі, піднятися на сцену і перед усією школою вказати на того, хто це зробив.

ДЖОШ

(сміх)

Спочатку треба Його знайти.

АКТОР 2/ОЧЕВИДЕЦЬ

Вони повинні прибрати усю зброю.

(Репліки починають знову накладатись одна на одну.)

АКТОР 3/ОЧЕВИДЕЦЬ

А хтось чув про Конституцію і право на зброю?

АКТОР 4/ОЧЕВИДЕЦЬ

Як ми могли бути настільки самовпевненими, що закінчимо школу, не зустрівшись з кулею?

АКТОР 5/ОЧЕВИДЕЦЬ

Це все - дурниці.

АКТОР 1/ОЧЕВИДЕЦЬ

Що-небудь чули про школу у Падуці?

АКТОР 2/ОЧЕВИДЕЦЬ

А як щодо Дженсборо та Спрінгфілда?

АКТОР 3/ОЧЕВИДЕЦЬ

Це могло статись будь-де.

АКТОР 4/ОЧЕВИДЕЦЬ

Вбивця є у кожній школі.

АКТОР 5/ОЧЕВИДЕЦЬ

Викладачі повинні мати при собі зброю.

АКТОР 1/ОЧЕВИДЕЦЬ

Так, і всі ми повинні носити куленепробивні жилети.

(Джош стоїть серед 1-4 АКТОРІВ, а покійники сперечаються, як діти у класі. Покійники виствітлюють вихід Директора, що супроводжується барабаним дробом)

АКТОР 5 (ДИРЕКТОР)

(Повторює)

Усе добре, прошу, заспокойтеся...

АКТОР 2

Ти пітнієш, Джоше.

ДЖОШ

Тут спекотно, зрозумів?

(Ліхтарі вимикаються.)

АКТОР 5 (ДИРЕКТОР)

Разом з нами у приміщенні знаходиться автор погроз на дошці. Можливо цей писака хотів просто пожартувати, можливо – був на когось розгніваний. У будь-якому випадку...

ДЖОШ

Писака! Мені це подобається!

АКТОР 5 (ДИРЕКТОР)

... якщо винний сьогодні завітає до мого офісу і зізнається, - обіцяю, покарання буде мінімальним...

АКТОР 3

Можливо вона знає, що це – ти, Джош.

ДЖОШ

Якби вона знала, що це був я, то так не говорила б.

АКТОР 5 (ДИРЕКТОР)

Але, якщо ми довідаємося, хто він чи вона... Покарання буде серйознішим.

Якщо ж ви знаєте, хто цей писака і не кажете нам, то ви – теж винні.

АКТОР 4

Вона дивиться на тебе, Джош.

ДЖОШ

І я, як у грі у покер, змушую її повірити мені і відвернутись.

МАЙКЛ

Тому що ти одягаєш маску.

КЕЙТІ

Маску, що ховає твоє обличчя.

МЕТ

Обличчя, яке судомить від болю.

ДЖЕССИ

Болю, що гризе твоє серце.

ЕМІЛІ

Серце, до якого усім байдуже.

(Світло на Джоша. Бій барабана на кожну репліку очевидців. Голоси у темряві.
Покійники збираються позаду Джоша.)

АКТОР 1/ОЧЕВИДЕЦЬ

Хто б це міг бути?

АКТОР 2/ОЧЕВИДЕЦЬ

Я думаю, що це - Рендал.

АКТОР 3/ОЧЕВИДЕЦЬ

Звідки ти знаєш?

АКТОР 4/ОЧЕВИДЕЦЬ

А ти зазирни йому в очі.

УСІ ПОКІЙНИКИ

Падука, Дженсборо, Спрінгфілд.

(Джош, злякавшись, відскакує, але все ще продовжує слідкувати за очевидцями.

Покійники йдуть за ним)

АКТОР 5/ОЧЕВИДЕЦЬ

Вони навіть не мають ні одного підозрюваного!

АКТОР 1/ОЧЕВИДЕЦЬ

Хто б це міг бути?

АКТОР 2/ОЧЕВИДЕЦЬ

Будь-хто у цій школі.

АКТОР 3/ОЧЕВИДЕЦЬ

Мої батьки хочуть, щоб я залишався у будинку, доки цього убивцю не знайдуть.

АКТОР 4/ОЧЕВИДЕЦЬ

Якого убивцю? Ніхто ж не вмер.

ПОКІЙНИКИ

Падука, Дженсборо, Спрінгфілд.

(Джош знову втікає від них. Покійники – за ним, але вже не так близько,

можливо, на задньому плані.)

АКТОР 5/ОЧЕВИДЕЦЬ

Тобі щастить. Шкода, що мої батьки не ставляться до мене так само.

(Репліки починають знову накладатися одна на одну, усе швидше і швидше.

Джош насолоджується видовищем, вважаючи, що нарешті утік від покійників)

АКТОР 1/ОЧЕВИДЕЦЬ

Здається, ми усі знаходимось у передчутті якоїсь кривавої розправи.

АКТОР 2/ОЧЕВИДЕЦЬ

Усе! Забули!.

АКТОР 3/ОЧЕВИДЕЦЬ

Чому?

АКТОР 4/ОЧЕВИДЕЦЬ

Можливо, ми лише підштовхуємо Його, постійно нагадуючи про це.

АКТОР 5/ОЧЕВИДЕЦЬ

Здається, ми усі тут просто перехвилювалися.

АКТОР 1/ОЧЕВИДЕЦЬ

Це дурниці.

АКТОР 2/ОЧЕВИДЕЦЬ

Звідки я знаю, можливо, це ти - вбивця.

АКТОР 3/ОЧЕВИДЕЦЬ

Ага, а може ти.

АКТОР 4/ОЧЕВИДЕЦЬ

Хто зна'? А можливо, сьогодні – останній день мого життя.

АКТОР 5/ОЧЕВИДЕЦЬ

Я думаю, що це – Меліса.

АКТОР 1/ОЧЕВИДЕЦЬ

Чому ти так вважаєш?

АКТОР 2/ОЧЕВИДЕЦЬ

Її шапка знаходиться одразу біля класу.

АКТОР 3/ОЧЕВИДЕЦЬ

Я був з Мелісою увесь день.

АКТОР 4/ОЧЕВИДЕЦЬ

Тоді, можливо, ти і Меліса зробили це разом.

ПОКІЙНИКИ

Падука, Дженсборо, Спрінгфілд.

(Раптом за Джошем, лякають його.)

ДЖОШ

Обожнюю бачити, як вони трусяться! Це так класно, - я навіть не можу вам пояснити.

(Усі покійники, окрім КЕЙТІ, відходять у бік, спрямовують свої ліхтарі на КЕЙТІ, яка читає книгу. Джош розвертається і бачить її.)

ДЖОШ

Привіт, Кейті.

(КЕЙТІ дивиться на Джоша, втім, повертається до книги.)

ДЖОШ

Тобі важко сказати “привіт”?

КЕЙТІ

Привіт.

ДЖОШ

Щось сталося?

КЕЙТІ

Щось.

ДЖОШ

Підемо на піцу після школи?

КЕЙТІ

Майклу це не сподобається.

ДЖОШ

Чесно кажучи, думаю він це переживе.

КЕЙТІ

Вибач. Я зайнята.

ДЖОШ

Як ти думаєш, хто це?

КЕЙТІ

„Хто”?

ДЖОШ

Той писака.

КЕЙТІ

Навіть не уявляю, але він зробив мені послугу.

ДЖОШ

Що?

КЕЙТІ

Замість уроку математики відбулися загальношкільні збори. А я не була готова

до контрольної.

ДЖОШ

Я знаю, хто це.

КЕЙТІ

Передай йому від мене привіт.

ДЖОШ

Передам.

КЕЙТІ

Хто ж він?

ДЖОШ

Я обіцяв, що нікому не скажу.

КЕЙТІ

Всеодно це усе – твої пусті вигадки.

ДЖОШ

Ти справді так вважаєш?

КЕЙТІ

Знаю. Хто може бути настільки божевільним? Як він збирається усе це зробити?

ДЖОШ

Він не сказав, але він – як Санта Клаус – складаючи список, перевірить його двічі.

КЕЙТІ

Який список?

ДЖОШ

Список імен, щоб написати їх на кулях. Кожна повинна мати чиесь ім'я.

КЕЙТІ

Чому він розповів усе це тобі?

ДЖОШ

Тому що ми схожі.

КЕЙТІ

Здається, ти мариш.

ДЖОШ

Думаєш?

КЕЙТІ

Знаю.

ДЖОШ

Ти неправа.

КЕЙТІ

Тоді хто це?

ДЖОШ

Я ж обіцяв.

КЕЙТІ

Пусті вигадки.

ДЖОШ

Ти нікому не скажеш?

КЕЙТІ

Ні

ДЖОШ

Обіцяєш?

КЕЙТІ

Так.

ДЖОШ

Клянешся своїм життям?

КЕЙТІ

Так.

ДЖОШ

Ти будеш єдиною, хто знатиме, окрім мене.

КЕЙТІ

Отож, хто він?

ДЖОШ

Ти на нього дивишся.

(КЕЙТІ сміється і виходить. Хор насміхається, глузує. Джош стає перед ними.)

ДЖОШ

Сміється той, хто сміється останній!

(Хор затихає)

Отже, як я й думав. У нас тут на волі потенційний вбивця! А ви думаєте: це він чи вона?

(Джош розвертається, щоб йти, але бачить перед собою Директора.)

АКТОР 5 (ДИРЕКТОР)

Джоше, я можу поговорити з тобою в моєму офісі? Заходь. Сідай.

ДЖОШ

Дякую.

АКТОР 5 (ДИРЕКТОР)

Ти нічого не хочеш мені сказати?

ДЖОШ

Ні, нічого.

АКТОР 5 (ДИРЕКТОР)

Ти впевнений?

ДЖОШ

О, так. Гарна зачіска.

АКТОР 5 (ДИРЕКТОР)

Щось ще?

ДЖОШ

Ну, добре, так, є дещо.

АКТОР 5 (ДИРЕКТОР)

Гаразд. І що ж це?

ДЖОШ

Усі ми справді сподіваємось, що ви ловите того психа, який обписав дошку.

АКТОР 5 (ДИРЕКТОР)

І?

ДЖОШ

Якби ми знали трошки більше, то, можливо, почувалися б безпечніше.

АКТОР 5 (ДИРЕКТОР)

Ну, що ж, Джош. Тоді я скажу. Наприклад, нам відомо, що саме ти – той писака.

(Джош сміється)

Ти не хочеш зізнатися?

ДЖОШ

Я був у спортзалі.

АКТОР 5 (ДИРЕКТОР)

Викладач повідомив, що ти виходив у душ, і був відсутній досить довго.

ДЖОШ

У вас немає ніяких доказів.

АКТОР 5 (ДИРЕКТОР)

Дехто наслідив.

ДЖОШ

Хто?

АКТОР 5 (ДИРЕКТОР)

Ти.

ДЖОШ

Що?

АКТОР 5 (ДИРЕКТОР)

Ми порівняли лист на дошці з твоїм останнім твором на уроці англійської. Схожість просто очевидна.

ДЖОШ

Це Кейті, правда? Хіба це не Кейті?

АКТОР 5 (ДИРЕКТОР)

Давай спростимо усе це. Зізнайся.

ДЖОШ

Чому я повинен зізнаватися, якщо нічого не робив?

АКТОР 5 (ДИРЕКТОР)

Це жахливо, коли обдарована молода людина кидається освітою – і заради

чого? Нікчемної вигадки. Тобі відомо про нашу жорстку політику щодо будь-яких проявів насильства чи навіть погроз. Я не маю іншого виходу, окрім як звільнити тебе від занять до кінця року.

ДЖОШ

Через якісь дурні слова на дошці я повинен залишатися на один рік?

АКТОР 5 (ДИРЕКТОР)

Ні, якщо ти пройдеш весь матеріал у літній школі.

(Джош розвертається і на ходу кричить, "я не буду ходити", викликаючи цим глузливий регіт Хору. Ліхтарі від АКТОРа 5 переходять на АКТОРів 1 и 3, як батьків Джоша.)

ДЖОШ

Я не буду ходити! Я не буду ходити!

АКТОР 3 (ЯК МАТИ ДЖОША)

Джоше, ти відвідуватимеш літню школу, не зважаючи ні на що.

ДЖОШ

Сидіти у спекотному класі весь день, у той час як інші діти можуть робити те, що вони хочуть? І вчитися літніми вечорами?

АКТОР 1 (ЯК ТАТО ДЖОША)

Ти мав би про це подумати перш, ніж писати на дошці.

АКТОР 3 (ЯК МАТИ ДЖОША)

І ще. Джоше, віднині ти - під домашнім арештом, .

ДЖОШ

Надовго?

АКТОР 3 (ЯК МАТИ ДЖОША)

На все літо.

ДЖОШ

Я не зможу піти з дідусем на полювання?

АКТОР 1 (ЯК ТАТО ДЖОША)

Ти порушив свою обіцянку. Ми забираємо у тебе рушницю.

ДЖОШ

Краще померти!

АКТОР 3 (ЯК МАТИ ДЖОША)

Не кажи дурниць!

ДЖОШ

Ви побачите: я кажу правду! Побачите! Я не витримаю одразу усе це!
Звільнений від занять! Літня школа! Геть з футбольної команди! Діти, які
сміються з мене! Без полювання! Усе! Я – на межі!

АКТОР 1 (ЯК ТАТО ДЖОША)

Я думаю, ти повинен заспокоїтись.

ДЖОШ

Я хочу, щоб ви повернули рушницю. Ви подарували її мені.

АКТОР 1 (ЯК ТАТО ДЖОША)

Нам дуже шкода. Ти повернеш її, якщо ми відчуємо зміни у твоїй поведінці.

ДЖОШ

Це був подарунок. Принаймні ви так казали. Отже, я не можу довіряти вашим
обцянкам.

АКТОР 3 (ЯК МАТИ ДЖОША)

У тебе неприємності, Джоше. Не роби собі гірше.

ДЖОШ

Я ненавиджу вас обох. Я хочу, щоб ви вмерли, щоб більше ніколи не бачити
вас.

(Пантоміма. Джош виймає пістолет і ніби стріляє обох.)

АКТОР 1 (ЯК ТАТО ДЖОША)

Ти не маєш права таким чином розмовляти з нами. Йди до своєї кімнати!

ДЖОШ

Не піду! Яке ви маєте право відбирати найважливіше для мене?

АКТОР 1 (ЯК ТАТО ДЖОША)

Усе тому, що ми ставились до тебе неправильно. Хотіли забезпечити тобі гарне
життя, однак усе, що ми робили, тільки збільшувало твої апетити.

ДЖОШ

Де вона? Де моя рушниця?

АКТОР 1 (ЯК ТАТО ДЖОША)

Вона зачинена. І якщо твоя поведінка не стане кращою, ми її продамо.

АКТОР 3 (ЯК МАТИ ДЖОША)

До того ж, починаючи із завтрашнього ранку ти відвідуватимеш психотерапевта.

ДЖОШ

Літня школа. Без рушниць. Без друзів. Без телефону. Тортури у психолога. Ви хочете мене доконати. Це - кінець. Моє життя втратило сенс. Це - кінець.

(Джош, лементуючи, б'ється в істеричі на підлозі. Ліхтарі на АКТОРа 4, як психотерапевта).

АКТОР 4 (ЯК ПСИХОТЕРАПЕВТ)

Як справи, Джоше?

ДЖОШ

Настільки добре, що я змушений зараз мати справу із психотерапевтом?

АКТОР 4 (ЯК ПСИХОТЕРАПЕВТ)

Хіба ви не хочете зрозуміти ваші проблеми?

ДЖОШ

Мене ніщо не турбує.

АКТОР 4 (КАК ПСИХОТЕРАПЕВТ)

Невже?

ДЖОШ

Якщо я щось скажу, - значить у мене є проблеми, чи не так? Саме так.

АКТОР 4 (КАК ПСИХОТЕРАПЕВТ)

Я говорив з деким у вашій школі.

ДЖОШ

Говорили з ким?

АКТОР 4 (КАК ПСИХОТЕРАПЕВТ)

Футбольний тренер хвалив ваш дух товариськості. Не зважаючи на ваше постійне намагання виглядати у класі клоуном, вчителі кажуть, що Ви є досить яскравою і приємною особистістю. Раніше ви мали вражаючу успішність. Є очевидці вашої шаленої популярності у дівчат.

ДЖОШ

Я розбив кілька сердець.

АКТОР 4 (КАК ПСИХОТЕРАПЕВТ)

Але з усім тим, що ви маєте, чому виникає потреба писати погрози на дошці?

ДЖОШ

А чому курча перебігає дорогу?

АКТОР 4 (ЯК ПСИХОТЕРАПЕВТ)

Здаюсь.

ДЖОШ

Щоб доказати, що воно – не курча.

АКТОР 4 (ЯК ПСИХОТЕРАПЕВТ)

Чому мавпа впала з дерева?

ДЖОШ

Хіба ви не знаєте?

АКТОР 4 (ЯК ПСИХОТЕРАПЕВТ)

Вона померла. Чому друга мавпа впала з дерева?

ДЖОШ

Не знаю.

АКТОР 4 (ЯК ПСИХОТЕРАПЕВТ)

Вона померла. Чому третя мавпа впала з дерева?

ДЖОШ

Вона померла.

АКТОР 4 (ЯК ПСИХОТЕРАПЕВТ)

Ні. Просто хотіла бути такою, як інші.

ДЖОШ

Ха, ха, ха.

АКТОР 4 (ЯК ПСИХОТЕРАПЕВТ)

Джоше, чому Ви писали на дошці?

ДЖОШ

Можливо це - моє дитинство. Можливо це - мої гени. Можливо це - мій Зодіак.

Можливо Диявол змусив мене зробити це.

АКТОР 4 (ЯК ПСИХОТЕРАПЕВТ)

А можливо Ви просто вирішили вчинити так, і це – лише ваша власна помилка, і нікого більше.

ДЖОШ

Ви мені не подобаєтесь.

АКТОР 4 (ЯК ПСИХОТЕРАПЕВТ)

Ніхто цього й не вимагає. Але дуже важливо, щоб ви говорили правду. Ви справді написали на дошці те, що мали на увазі? Чи ви справді бажаєте чистісенької смерті?

ДЖОШ

Чому курча перебігає дорогу?

АКТОР 4 (КАК ПСИХОТЕРАПЕВТ)

Щоб втекти від запитань.

ДЖОШ

Я тут втрачаю час.

АКТОР 4 (КАК ПСИХОТЕРАПЕВТ)

Вам потрібна ця психотерапія, щоб повернутися до школи.

ДЖОШ

А можливо, я не збираюся повертатися у школу.

АКТОР 4 (КАК ПСИХОТЕРАПЕВТ)

Невже? І що ж ви робитимете?

ДЖОШ

Напевно я вступлю у банду.

АКТОР 4 (КАК ПСИХОТЕРАПЕВТ)

А ви не думаєте, що цим самим зовсім знищите себе?

ДЖОШ

Ну то й що. Моє життя – суцільний мотлох. Можливо, єдине, що я можу зробити сам, - це вбити себе.

АКТОР 2 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Бах. Вже немає болю.

АКТОР 5 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Чули про Джоша?

АКТОР 2 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Ні, а що знову?

АКТОР 5 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Зовсім звихнувся.

АКТОР 2 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Справжній невдаха.

АКТОР 5 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Завжди був нікчемністю.

АКТОР 4 (ЯК ПСИХОТЕРАПЕВТ)

Джоше, ви думаєте про самогубство?

ДЖОШ

Іноді.

АКТОР 4 (ЯК ПСИХОТЕРАПЕВТ)

Наприклад?

ДЖОШ

Коли чую голоси.

АКТОР 4 (ЯК ПСИХОТЕРАПЕВТ)

Які голоси?

ДЖОШ

Голоси. Я можу лише уявити, що вони можуть про мене говорити.

АКТОР 4 (ЯК ПСИХОТЕРАПЕВТ)

Голоси у повітрі чи голоси у вашій голові?

ДЖОШ

У моїй голові.

АКТОР 4 (ЯК ПСИХОТЕРАПЕВТ)

Кому вони належать?

ДЖОШ

Дітям.

АКТОР 4 (ЯК ПСИХОТЕРАПЕВТ)

Вашим знайомим?

ДЖОШ

Дітям, дітям, усім дітям у школі.

АКТОР 4 (ЯК ПСИХОТЕРАПЕВТ)

Чому це вас турбує?

ДЖОШ

Це вас не стосується, добре?

АКТОР 2 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Чули про Джоша?

АКТОР 5 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Ні, а що?

АКТОР 2 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Директор звільнив його від занять.

АКТОР 5 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Наш писака буде займатись у літній школі.

АКТОР 2 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Великий мисливець може залишитись на другий рік.

(Усі сміються.)

АКТОР 4 (ЯК ПСИХОТЕРАПЕВТ)

Джоше, я справді хотів би зробити деякі аналізи, щоб зрозуміти, яким чином
можу полегшити ваш біль. Ви повинні будете ночувати у лікарні.

ДЖОШ

У дурці? Вам відомо, як впаде мій авторитет у школі, коли вони дізнаються, що
я – реальний псих? Життя перетвориться на справжнє пекло.

(Усі сміються.)

АКТОР 4 (ЯК ПСИХОТЕРАПЕВТ)

Чому мавпа впала з дерева?

ДЖОШ

Тому що я її вбив!

(Світло над АКТОРОМ 4 тане.)

ДЖОШ

Дурень! Дурень! Дурень!

(Голоси насміхаються)

Я не хочу страждати!

(Після моменту абсолютної тиші)

АКТОР 2 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Бах.

ДЖОШ

Хто тут?

АКТОР 4 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Бах.

АКТОР 2 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Вже не боляче...

ДЖОШ

Хто це сказав?

АКТОР 4 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Ти.

АКТОР 2 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Джоше, твоє життя скінчилось.

АКТОР 4 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Скінчилось.

АКТОР 2 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Скінчилось.

АКТОР 4 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Скінчилось.

ДЖОШ

Хто це?

АКТОР 4 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Ти.

АКТОР 2 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Ти.

АКТОР 4 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Ти.

АКТОР 2 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Зроби це у вітальні на очах у батьків.

(Тихий м'який барабанний дріб.)

ДЖОШ

Що ви маєте на увазі?

АКТОР 4 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Залиш свої мізки на стінці.

АКТОР 2 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Змусь їх відчути себе винними.

АКТОР 4 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Рушниця замкнена у туалеті.

АКТОР 2 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Зламай замок.

АКТОР 4 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Бах.

АКТОР 2 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

І вже не боляче.

ДЖОШ

Це – дурість.

АКТОР 4 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Жартівник Джош відставатиме на рік від усіх своїх друзів.

(Голоси насміхаються.)

АКТОР 2 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

У той час, коли усі ніжитимуться на сонці, Джош скнітиме над книгами!

(Голоси насміхаються.)

ДЖОШ

Замовкніть! Зупиніть це!

АКТОР 4 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Лише ти, Джоше, можеш змусити їх зупинитися.

ДЖОШ

Яким чином?

АКТОР 2 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Ти знаєш.

ДЖОШ

Про що ви?

АКТОР 4 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Бах.

ДЖОШ

Зачекайте.

АКТОР 2 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Одна куля змусила б їх замовкнути назавжди.

(Голоси насміхаються. Знову звучить барабан.)

АКТОР 4 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Біль стихне і зникнуть голоси у твоїй голові.

ДЖОШ

Я не хочу думати про це!

(Голоси насміхаються.)

АКТОР 2 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Покажи їм, хто ти. Змусь усю школу тремтіти від одної лише згадки про тебе.

Ти б міг стати справжньою легендою.

АКТОР 4 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Вбий голоси, Джоше.

ДЖОШ

Це боляче?

АКТОР 2 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Куля у голові? Ти її навіть не відчуєш.

ДЖОШ

Я боюсь.

(Голоси насміхаються.)

ДЖОШ

Як я це зроблю?

(Барабан стихає.)

МАЙКЛ

Одягни на себе маску.

КЕЙТІ

Маску, яка сховає твоє обличчя.

МЕТ

Обличчя, яке судомить від болю.

ДЖЕССИ

Болю, що гризе твоє серце.

ЕМІЛІ

Серце, до якого усім байдуже.

ДЖОШ

Ну, що ж... Але припустимо, щось не вдасться?

(Голоси насміхаються.)

АКТОР 4 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Ти станеш посміховиськом.

АКТОР 1 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Чули про Джоша? Він намагався піти з життя, але навіть це йому не вдалося нормально довести до кінця!

(Голоси насміхаються.)

АКТОР 3 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Віднині й назавжди він – жалюгідний невдаха !

АКТОР 4 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Джош–посміховисько!

(Голоси насміхаються.)

ДЖОШ

Я не можу цього зробити! Я стану назавжди Джошем-посміховиськом!

АКТОР 2 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Тоді ти повинен зупинити голоси інакше, Джоше.

ДЖОШ

Як?

АКТОР 4 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Дві коробки куль повинні зробити це. Зараз майже обід.

ДЖОШ

Стоп... Вони усі зараз у столовій.

АКТОР 2 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Уяви їх обличчя, коли зайде мисливець. Вони дивитимуться на тебе крізь призму поваги до твоєї рушниць. Настав час віддати шану. Судний день.

ДЖОШ

Як у кіно.

АКТОР 1 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Падука.

АКТОР 3 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Дженсборо.

АКТОР 5 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Спрінгфілд.

АКТОР 4 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Забери їх з собою.

АКТОР 2 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

З собою.

АКТОР 5 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

З собою.

ДЖОШ

Стоп. Ніхто не зможе зробити цього.

АКТОР 4 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Ти більше не чуєш голосів, які насміхаються, чи не так, Джоше?

АКТОР 1 (ЯК ТАТО ДЖОША, ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Джоше? Ти вдома?

(Повертається барабанний дріб. Голоси регочуть усе гучніше, зливаються з лунким барабанним боєм.)

ДЖОШ

Хто тут?

АКТОР 2 (ЯК ТАТО ДЖОША, ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Джоше? Ти вдома?

АКТОР 1 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Вони запхнуть тебе у дурку!

(Ліхтарі на АКТОРа 1, як тата Джоша.)

АКТОР 1 (ЯК ТАТО ДЖОША)

Джоше, лікар викликав мене з роботи і попросив, щоб твоя мати і я відвезли тебе до лікарні... Де ти взяв рушницю?

АКТОР 2 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Тепер курча не втече!

АКТОР 4 (ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Найменше ти хотів стати Джошем-посьміховиськом.

АКТОР 1 (ЯК ТАТО ДЖОША)

Поклади це!

(АКТОР 1 наступає. Барабан ледь не розривається.)

ПОКІЙНИКИ І ХОР

Смерть! Смерть! Смерть!

(Ліхтарі на АКТОРі 1. Він відвертається від глядачів і зупиняється)

ДЖОШ

Що я зробив?

АКТОР 3 (ЯК МАТИ ДЖОША, ГОЛОС У ТЕМРЯВІ)

Джоше? Що це за шум?

ДЖОШ

Мама?

(Ліхтарі на АКТОРi 3, як матері Джоша.)

АКТОР 3 (ЯК МАТИ ДЖОША)

Джоше, що ти зробив?

МАЙКЛ

Одягни на себе маску.

КЕЙТІ

Маску, що сховає твоє обличчя.

МЕТ

Обличчя, яке судомить від болю.

(АКТОР 3 (як мати Джоша) опускається на коліна і щось жестикулює над тілом)

ДЖЕССИ

Біль, що гризе твоє серце.

ЕМІЛІ

Серце, до якого усім байдуже.

ДЖОШ

Мамо, я люблю тебе.

(Джош двічі клацає ліхтарем)

ПОКІЙНИКИ І ХОР

Смерть! Смерть!

(АКТОР 3 повертається спиною до глядачів. Світло зникає. Джош тримає ліхтар під підборіддям, говорить з батьками, що відвернулись від нього.)

ДЖОШ

Мамо?

(Жіночий голос у темряві починає бриніти, а потім співати "Мерехти, мерехти, маленька зірочко" під час монологу)

Тату? Ти змусив мене вбити тебе. Я хотів вбити тебе, але я не хотів, щоб ти вмер. Але, як би ще я міг пояснити тобі, що коїться у мене в душі, і не боятись, що ти мене у будь-який момент можеш перервати? Мамо? Як ти можеш зараз співати, якщо ти мертва? Припини. Ти зазвичай співала мені, коли я не міг заснути. Припини, будь ласка. Хіба мені не досить боляче? – хіба це не досить важко, бути ніким? – не досить жорстоко те, що кожен дивиться на мене, ніби я схиблений невдаха? Куди мені йти? Де я зможу ходити і не відчувати, що за

мною постійно слідкують? У школі вчителі дають мені завдання, вимагають робити те, не робити того, дорікають, що я лінуюсь, зовсім не працюю. Тоді я приходжу додому і завжди виявляється, що я щось не зробив, і ніколи я не є досить гарний для вас. Припускаю, що як тільки я захворію, - ви розчаруетесь у мені назавжди. Тату, пам'ятаєш, як ти подарував мені бейсбольну рукавицю, а я спіймав мертвий м'яч у грі Малої Ліги чемпіонату і ти ніс мене через усе поле на плечах? Чому усе закінчилось? Чому лише зараз мені так легко говорити з вами? У будь-якому разі, спасибі, що вислухали.

(Хор входить. Це п'ять покійників, йдуть один за одним, - тепер кожен у білому; Мет у білій сорочці навипуск, Кейті у білій блузці, Джессі у білій футболці, Майкл у білій трикотажній сорочці і білій бейсбольній кепці стають позаду, Емілі у білій трикотажній сорочці. Мет виходить першим, несе пляшку кетчупу, сідає, виливає трохи на якусь уявну їжу, починає їсти, потім зосереджується на якомусь домашньому завданні. Кейті виходить, сідає поряд з Метом і просить списати, Мет погоджується, але просить, щоб вона зачекала, доки він не закінчить задачу, яку почав був вже розв'язувати. Майкл входить і просить Кейті піти з ним за покупками, Джессі кидається пояснювати Мету, що вона вступила у коледж. Емілі заходить, щоб сказати Кейті, що вона спізнюється і т.д. Імпровізуйте випадковий діалог, але не дозволяйте чомусь впливати на його перебіг та характер. Усі репліки звучать досить динамічно і голосно, Мет весь час намагається сконцентруватися на його домашньому завданні, нарешті піднімає голос і просить усіх бути тихішими, щоб він міг закінчити свою роботу. На певний час зависає тиша, але згодом усе повертається до попередніх бурхливих розборок. Мет здається. Ліхтарі на Джоша у військовій позі. Тиша. Удар барабана. КЕЙТІ бере свій ліхтар, вмикає під підборіддям.)

КЕЙТІ

Чому я? Ти любив мене.

ДЖОШ

Ти донесла не мене.

КЕЙТІ

Чому ти вистрілив мені у серце?

(Майкл витискає кетчуп у руку КЕЙТІ. Вона маже ним там, де серце.)

ДЖОШ

А куди ти вистрілила мені? Чому я повинен був вдавати, що мене там немає? Мої батьки не помічають мене. Діти у школі не помічають мене. Ви не помічаєте мене. Ніби я – невидимка.

(Майкл виходить уперед, ліхтар під підборіддям.)

МАЙКЛ

Чому мене? У школі я був відомим футболістом.

ДЖОШ

Ти був усім тим, ким хотів бути я.

(Джессі витискає кетчуп у руку Майкла. Він ляпає цим по бейсболці, збоку голови.)

МАЙКЛ

Чому ти вистрілив мені у голову?

ДЖОШ

Ти повинен був про це подумати перш, ніж штовхнув мене.

(Джессі виступає уперед, ліхтар під її підборіддям.)

ДЖЕССИ

Чому мене? Я навіть не знаю тебе.

(Мет витискає кетчуп в її руку)

Я ніколи навіть не розмовляла з тобою. Чому мене? Хто дав тобі право зупиняти моє життя?

(Джерсі ляпає кетчуп собі на живіт)

Ти відчував себе справжнім чоловіком, коли стріляв мені у живіт?

(Мет та Емілі витискають кетчуп у свої руки протягом репліки Джессі.)

ДЖОШ

Ви не розумієте, що це означає, бути кимось одного дня, і стати ніким наступного.

(Мет виходить уперед, ліхтар – під його підборіддям.)

МЕТ

Чому я? У мене було ще ціле життя попереду.

ДЖОШ

Як і у мене.

МЕТ

(Мет витискає кетчуп на комір сорочки)

Що ти відчував, коли прострелював мені шию?

ДЖОШ

Не знаю.

(Емілі ступає вперед, ліхтар під її підборіддям.)

ЕМІЛІ

Усе своє життя мене вчили вибачати. Вибачати тих, хто цього потребує. Однак, я не можу вибачити тебе, доки не знатиму, що насправді у твоїй душі. Джоше, мені треба знати. Чому я?

(ляпає кетчуп на свої груди)

Чому мене?

ДЖОШ

А чому ви запитуєте мене, якщо справді знаєте усі мої думки?

ЕМІЛІ

Ми хочемо почути це саме від тебе... Джоше, чому?

МАЙКЛ

Чому її?

КЕЙТІ

Чому його?

МЕТ

Чому їх?

ДЖЕССИ

Чому мене?

ЕМІЛІ

Джоше, чому будь-кого?

ДЖОШ

Іноді мені огидно бути живим, але я боюся вмерти.

КЕЙТІ

Знаєте, що я тепер ненавиджу? Я не можу подзвонити і замовити піцу.

(Покійники ходять навколо коробки.)

МАЙКЛ

Піцу папероні.

ДЖЕССИ

Із додатковим сиром.

ЕМІЛІ

І часником.

ВСІ

Візьміть анчоуси!

МАЙКЛ

Чизбургери.

КЕЙТІ

З беконом.

МЕТ

І смаженою картоплею.

ДЖЕССИ

Наскрізь просочену соусом.

ЕМІЛІ

Потрійні шоколадні молочні коктейлі.

МЕТ

Шоколадне печиво.

КЕЙТІ

З молоком.

МЕТ

Холодним молоком.

ДЖЕССИ

Так багато втрачено.

ЕМІЛІ

Ти ніколи не зможеш це все навіть просто назвати.

УСІ

Ніколи.

(На фоні музики. Стилістика – лірична: печаль, - те, що пройшло, радісне у спогадах. Іноді вони забувають про Джоша, іноді – спрямовують свої репліки на нього. За побажанням режисера, скорочуються одна чи дві із наступних частин

(5 чи 10 реплік) і АКТОРам дозволяється імпровізувати. Кожному АКТОРУ дозволяється називати речі, за якими він у даний момент сумує. Нехай кожна репліка починається "я сумую за...". Але забороняється збивається з ритму, робити паузи, втрачати характер або тон).

МАЙКЛ

Я сумую за круїзами на величезному теплоході, видом з вікна, радіопередачами.

КЕЙТІ

Я сумую за своїм ліжком, темрявою і прослуховуванням нового компакт-диска.

МЕТ

Я сумую за дівчатами.

ДЖЕССИ

А я сумую за вчителем, який помічає, що ти з кимось шепочешся, і збирається викликати тебе до дошки.

ЕМІЛІ

І ще просить показати твій зошит з математики?

(Репліки починають накладуватись одна на одну.)

КЕЙТІ

Ще б пак!

МАЙКЛ

Я сумую за турпоходами

МЕТ

Я сумую за тим, коли ти цілуєшся і поступово розумієш, що усе набагато, набагато краще, ніж ти міг навіть мріяти.

ДЖЕССИ

Я сумую за більярдом.

ЕМІЛІ

Я сумую за Джої, яка, коли бачить, що на неї усі дивляться, починає "морозитись" і невдало жартувати.

МАЙКЛ

Я сумую за твердими тістечками моєї мами.

КЕЙТІ

Я сумую за собакою, яка проводжала мене до школи.

МЕТ

Я сумую за тим, як моя собака скаче на мене і гавкає від радощів.

ДЖЕССИ

Я сумую за кофеїном.

ЕМІЛІ

Я сумую за новою парою джинсів, яку ти приміряєш і бачиш, що вони сидять на тобі ідеально.

МАЙКЛ

Я сумую за голандським сиром.

КЕЙТІ

Я сумую за шипінням соди, яка лоскоче мені ніс.

МЕТ

Я сумую за коханням.

ДЖЕССИ

Я сумую за ранковим розчісуванням волосся.

ЕМІЛІ

Я сумую за листом, який витягую з поштової скриньки і розумію, що я його не чекав.

МАЙКЛ

Листом, написаним від руки.

(Кейті починає рухатись по колу. Інші один за одним приєднуються до неї.
Репліки звернені до глядачів)

КЕЙТІ

Я сумую за нирянням у прохолодне озеро у спекотний день.

МЕТ

Я сумую за чиханням.

ДЖЕССИ

Я сумую за снами.

ЕМІЛІ

Я сумую за гарним часом, який я провів у штаті Луїзіана.

МАЙКЛ

Я сумую за моїми роликами.

КЕЙТІ

Я сумую за початком навчального року, коли ти вперше відкриваєш підручник і він хрустить.

МЕТ

Я сумую за столовою, коли треба вирішувати, з ким сісти.

ДЖЕССІ

Я сумую за сміхом до сліз.

ЕМІЛІ

Я сумую за тим, як човен розрізає хвилі.

МАЙКЛ

Я сумую за тим, коли ти – сам вдома, і однією рукою притискаєш до грудей миску з попкорном, а пальцями іншої перебираєш на пульті телевізійні канали.

КЕЙТІ

Я сумую за купанням моєї собаки, коли вона оббризкує мене водою.

МЕТ

Я сумую за домашньою кухнею.

ДЖЕССІ

Я сумую за маминими стравами, аромат яких витає по всьому дому.

ЕМІЛІ

Я сумую за тим, як вибирала коледж.

МАЙКЛ

Я сумую за нічними телефонними розмовами з друзями.

КЕЙТІ

Я сумую за походами у магазин, коли я міг купити собі будь-що.

МЕТ

Я сумую за тим, як я десь зависав.

ДЖЕССІ

Я сумую за естафетою, яку я пробіг, задихався, але почувався краще, ніж будь-коли.

ЕМІЛІ

Я сумую за вигуками фанатів під час футбольного матчу.

МАЙКЛ

Я сумую за останнім дзвінком з уроків, і відчуттям, що ти нарешті вільний.

(Кейті виходить на пряму перед Джошем. Інші рухаються за їх репліками.)

КЕЙТІ

Я сумую за моїм ліжком.

МЕТ

Я сумую за піснями у ванні.

ДЖЕССІ

Я сумую за тим, як ми з моїм братом билися, а через п'ять хвилин усе було так, ніби нічого не сталося.

ЕМІЛІ

Я сумую за маминим сміхом, коли їй забиває подих.

МАЙКЛ

Я сумую за небом, коли заходить сонце.

КЕЙТІ

І з'являються зірки.

МЕТ

Я сумую, навіть у моєму віці, що знову не зможу заснути на Різдво.

ДЖЕССІ

Я сумую за вивченням нових мелодій на фортепіано.

ЕМІЛІ (ПОКІЙНИК)

Я сумую за тим, як я підспівував за радіо, стоячи перед дзеркалом.

МАЙКЛ (ПІДГРУЄ)

І уявляв, що я на концерті.

КЕЙТІ ТА УСІ

І це ще не все!

МЕТ (ПОКІЙНИКИ, НАКЛАДКА РЕПЛІК)

Я сумую за недільною сімейною вечерею.

ДЖЕССИ

Я сумую за шоколадними пончиками.

ЕМІЛІ

Я сумую за тим, коли взимку відчиняв двері і відчував морозний подих холодного вітру на своєму обличчі.

МАЙКЛ

Я сумую за тим, як чіплявся до дівчат.

КЕЙТІ

Я сумую за командними стрибками на батуті.

МЕТ

Я сумую за вечірнім небом.

ДЖЕССИ

І за ранковим.

ЕМІЛІ

Я сумую за поглядом мого брата у момент, коли він збирається показати мені свій новий борцівський прийом.

(Музика поступово стихає. Джош перебиває.)

ДЖОШ

Я ніколи не думав, що заберу усе це! Ніколи!

МАЙКЛ

Ніколи? Що ти знаєш про “Ніколи”? Я ніколи не зроблю того, що хотів.

УСІ

Ніколи.

КЕЙТІ

Мої мрії ніколи не збудуться.

УСІ

Ніколи.

МЕТ

Я ніколи не побачу усього, що хотів побачити.

УСІ

Ніколи.

ДЖЕССІ

Я ніколи не знатиму усього, що хотів знати.

УСІ

Ніколи.

ЕМІЛІ

Вже ніколи.

(За побажанням режисера можна викинути одну чи дві з наступних частин (5 чи 10 реплік) і дозволити АКТОРАМ імпровізувати. АКТОРАМ дозволяється називати те, що вони ніколи не мали. Нехай кожна репліка починається з "я ніколи не...". Але забороняється збивається з ритму, робити паузи, втрачати характер або тон.)

КЕЙТІ

Я ніколи не стану хресною.

(Музика знову звучить. Персонажі слухають одне одного дуже уважно.)

МАЙКЛ

Я ніколи не визнаю, що значить бути самостійним і незалежним.

МЕТ

Я ніколи не зможу стати кращим.

ДЖЕССІ

Я ніколи не вступлю до інституту і не отримаю подвійну спеціалізацію.

ЕМІЛІ

Я ніколи не знайду людину, з якою буду готова провести усе життя.

МАЙКЛ

І одружитися.

(Джош, зовні кола, підходить, сподіваючись на запрошення. Вони ігнорують його.)

ДЖОШ

Я сумую за...

(Вони заглушають його.)

КЕЙТІ

І кохати.

МЕТ

І бути коханим.

ДЖЕССИ

Я ніколи не зустріну гарного, розумного, чутливого хлопця, який побачить у мені свій ідеал.

ЕМІЛІ

Я ніколи не вінчатимуся у білому платті, не матиму величезного весілля.

МАЙКЛ

У мене ніколи не буде нових друзів.

КЕЙТІ

Я ніколи не стану психологом.

МЕТ

Я ніколи не гратиму у хованки зі своїм сином.

ДЖЕССИ

Я ніколи не розмовлятиму у таємничому світлі свічки десь за столиком у кутку невеличкого ресторану.

ЕМІЛІ

Мені ніколи не виповниться 19 років.

МАЙКЛ

Я ніколи не відчую, що значить, коли приходиш додому, відчиняєш двері, - і діти стрибають на тебе, під їх натиском ти падаєш на підлогу, і млієш від їх захвату, обіймів та поцілунків.

КЕЙТІ

Я не знатиму, чи правий був екстрасенс – стану я тим, ким мріяв, чи продаватиму використані автомобілі?

МЕТ

Я ніколи не зрозумію, що значить мати свій власний автомобіль.

(Мет рухається до глядачів. Інші приєднуються до нього.)

ДЖЕССИ

А мій гарний, розумний хлопець ніколи у пологовому будинку турботливо не триматиме мою руку і ніби у забутті не повторюватиме: «Штовхай! Штовхай!

Штовхай!» - у той час, як я проситиму його замовкнути.

ЕМІЛІ

Я ніколи не матиму червоного кабріолету.

МАЙКЛ

Я ніколи не подорожуватиму літаком.

КЕЙТІ

І не плаватиму на судні.

МЕТ

І не побачу Мертве море.

ДЖЕССІ

Я ніколи не народжу трьох дітей, які матимуть очі мого гарного розумного чутливого хлопця, - отож, коли б я цілувала їх, - я б ніби цілувала його.

ЕМІЛІ

Я ніколи не знатиму своїх справжніх можливостей.

МАЙКЛ

І насправді не пізнаю самого себе.

КЕЙТІ

Я ніколи не вивчу усіх маминих рецептів.

МЕТ

Мій тато ніколи не пишатиметься мною.

ДЖЕССІ

Я ніколи не плакатиму за дитинством.

ЕМІЛІ

Я ніколи не побачу Париж.

(Повертаються до Джоша. Один за одним, кожен на свою репліку.)

МАЙКЛ

Або Токію.

КЕЙТІ

Або рибу, яка намагатиметься літати.

МЕТ

І не стану на дошку для серфінгу.

ДЖЕССИ

Я ніколи не матиму епітафії, яка звучатиме "З любов'ю мамі, бабусі, дружині. Їй було 17 років. "

ДЖОШ

Чого ви від мене хочете? Я не можу воскресити вас! Якби міг, - то давно б це зробив! Хіба ви не розумієте? Кінець усьому! Усьому!

МАЙКЛ

Для нас, Джоше.

КЕЙТІ

Але для тебе усе лише розпочинається.

МЕТ

Ти пам'ятатимеш нас усе життя.

ДЖЕССИ

Ми будемо у твоїй голові, доки ти не помреш.

ЕМІЛІ

Ти чутимеш нас...

МАЙКЛ

Бачитимеш...

КЕЙТІ

Відчуватимеш...

МЕТ

Знову...

ДЖЕССИ

І знову...

ЕМІЛІ

Такими ж, якими бачив нас учора у шкільній їдальні.

ХОР

Мертвими!

(Кейті падає)

Мертвими!

(Майкл падає)

Мертвими!

(Джессі падає)

Мертвими!

(Мет падає)

Мертвими!

(Емілі, падаючи, кидається до Джоша, опускається біля нього. Джош торкається її крові та крикує. Світло лише на Джоші.)

ДЖОШ

Я не знав, що так буде вічно. Я думав, що це так, гра "Піф-паф, ти - мертвий". Думав, варто лише натиснути клавішу, і усе можна буде розпочати знову. Невже я не матиму другого шансу? Коли я убив вас, я убив увесь сенс свого життя.

(і)

ДЖОШ (звернення до глядачів)

Я більше ніколи і нічого не буду любити. Ніколи.

(Один за одним, ніби якась мара, покійники піднімаються і повільно йдуть до виходу, вимикаючи свої ліхтарі).

І що це? Це – моє майбутнє?

(Джош падає на коліна, спустошений)

О Боже...

(Емілі вимикає світло її ліхтаря над Джошем. Темрява.)

КІНЕЦЬ